

Sensizlikten Ölüyorum

– Mustafa Kara · 18 Temmuz 2019

Dertli dağlar kekik kokar
Bende saramadığım yar kokusu
Gözlerim iki çeşme durmadan akar
Yaralarım kanadıkça
Deli gönlüm yollarına bakar
İçimde kaybetme korkusu var
Sensizlikten ölüyorum

**

Gün batar usul usul
Dağlar güneşi saklar
Kararır gün elini geceye bırakır
Yeniden doğar yıldızlar dolunay
Kaybettim
Bitti dediğin an yalnızlığım sarmalar
Bitti dediğin yerde
İçimde yok olma korkusu ile
Yokluğunda ölürken
Acılarım yeniden başlar

**

Sineme sardığım sancularıyla beklerim pencerede seni
Dudaklarımdan düşmez
Şarkıların nakaratı gibi adın.
Dalgın daldın sokağa
Gelip geçen arabalara bakarım.
Yolcu indirip bindiren
Otobüsler, dolmuşlar
Her yerde
Gözümün baktığı, aradığı sen varsın...

**

Bütün bekleyişler nafile
Çektim perdeleri
Kapattım penceremi çaresizce
Güneşiğine sırtımı döndüm.
Kaçtım ışıklardan.
İşte böyle garip bir haldeyim ey yar!

Yokluğunda korksam da yalnızlığımdan
Yoldaşım olur zifiri geceler.
Aşığım işte
Ölüp ölüp dirilirken
Kör kütük karanlıklara...

**

Ağır kesif küf kokulu odam
Dehlizlere oyulan mahzene benzer.
Nemli ve soğuk taş duvarlarında
Kendimce
Kapılar açıyorum sana açılan.
Açtığı her kapı yüreğimde derin yaralar açıyor.
Akıtıyorum damarlarımdan sızan kanımı
Bırakıyorum tenhalara.
Susadıkça
Yıllanmış kanımı içiyorum.
Ne sen görüyorsun
Ne de hiç kimse bilmiyor
Elimde sigaram
Şişenin dibine vururken
Sensizlikten ölüyorum...

Mustafa KARAAHMETOĞLU
25.03.2019